

Afrikanere i Middelhavet udstiller manglen på solidaritet i EU

27 skibbrudne afrikanere måtte for nylig klamre sig til et fangstgarn i Middelhavet i tre dage, mens Maltas myndigheder skændtes med Libyen om hvem af de to lande, der skulle modtage de afrikanske indvandrere. Til sidst blev de hentet af et italiensk flådefartøj. –

14. juni 2007, kl. 1:00
Af Ulla Poulsen

EU har de seneste to dage drøftet, hvem der er ansvarlige for den halve million illegale indvandrere, der hvert år søger til Europa. Malta ønsker en mere ligelig fordeling af de mange afrikanske indvandrere. Det afviser flertallet

Det chokerede de andre EU-lande, da Malta for nylig lod 27 skibbrudne afrikanere klamre sig til et fangstgarn til tun i tre dage, mens myndighederne skændtes med Libyen om hvem af de to lande, der skulle modtage de afrikanske indvandrere. Til sidst blev de hentet af et italiensk flådefartøj.

Få dage forinden havde Malta lige så kategorisk afvist at begrave ligene af 21 druknede eritreanere, efter at de var blevet samlet op af en fransk fregat i libysk farvand 120 sømil fra Maltas kyst tydeligvis efter nogle dage i havet. Malta henviste til, at det måtte være Libyens ansvar, eftersom de druknede var omkommet i libysk farvand. Til sidst sejlede franskmændene de døde til Frankrig.

Ifølge den britiske avis The Independent har der inden for blot 14 dage været mindst to lignende tilfælde, hvor Malta har afvist at have noget med de illegale indvandrere at gøre.

Malta selv forsvare sin politik med, at den lille østat i forvejen tager mod langt flere flygtninge end de fleste andre EU-lande og ikke magter også at tage sig af flygtninge uden for dets eget territorialfarvand, som er på størrelse med Storbritannien. Hvis EU ønsker, at flygtninge i libysk farvand bliver hjulpet, må alle lande være med til at løfte opgaven. Alene inden for de seneste 15 dage har Malta reddet 237 illegale indvandrere i sit eget farvand, understregede Maltas repræsentant ved EU, Cachia Caruana forud for EU-indenrigsministrenes rådmøde i Bruxelles.

EU er meget langt fra en solidarisk løsning på, hvordan landene tager mod de afrikanske indvandrere og flygtninge. Selve fordelingen af de mange mennesker er en af de helt store knaster, men det kniber også med at skaffe ressourcer til den skærpede grænsekontrol, der er vedtaget, siger Kim Kjær, jurist og ph.d. med speciale i EUs asylpolitik ved Institut for Menneskerettigheder.

Kim Kjær henviser til, at det ikke er lykkedes at få EUs fælles grænse-agentur Frontex til at fungere, fordi medlemslandene stadig ikke har leveret det aftalte udstyr. Tanken med Frontex var, at det skulle patruljere EUs søgrænser for at forhindre flygtningene i at nå frem til kysten. I en nylig fælles operation langs den afrikanske vestkyst var Italien det eneste medlemsland, der stillede udstyr til rådighed: et skib og et fly, oplyser Frontexs talskvinde Daniela Munzbergova.

Indenrigsministrene vedtog på deres møde at finde yderligere omkring 50 millioner kroner til Frontex.

Indtil videre krydser tusindvis af afrikanere dog stadig Middelhavet hvert år i et desperat håb om at få en fod inden for i Europa. De allerfleste af dem søger til Spanien, Malta og de øvrige sydeuropæiske lande, som gentagne gange har kritiseret deres EU-kolleger for at være usolidariske og ikke løfte en del af ansvaret. Og nu har Malta nået smertegrænsen for, hvad landet kan kapere.

Ifølge indenrigsminister Tonio Borg har Malta siden 2002 reddet 7000 afrikanere i maltesisk farvand. Målt i forhold til landets indbyggertal svarer det til, at Tyskland skulle have samlet 1,4 million mennesker op fra havet, fremhæver han. Derfor er det på tide, at de øvrige EU-lande tager deres del af ansvaret for de afrikanske indvandrere, mener han.

Malta foreslår blandt andet, at de indvandrere, der samles op uden for et EU-lands eget farvand, skal fordeles mellem alle EU-medlemmerne i forhold til deres indbyggertal.

Forslaget fik dog kun kort levetid på indenrigsministermødet i Bruxelles. Tysklands indenrigsminister, Wolfgang Schäuble, erkendte, at i et EU med fælles ydre grænser er det nødvendigt med et retfærdigt fordelingsystem, men han forudså også, at det vil tage meget lang tid at nå en aftale, skriver den amerikanske avis International Herald Tribune.

Reaktionerne fra nogle af de øvrige indenrigsministre tyder på, at han får ret. Den danske integrationsminister, Rikke Hvilshøj (V), afviste ifølge det danske nyhedsbureau Ritzau pure forslaget på mødet, ganske som den franske indenrigsminister, Brian Hortefeux, der mente, at det vil være vanskeligt at gennemføre.

Jeg kan ikke se, hvordan vi rent teknisk kan gøre det, sagde han.

EUs kommissær for retlige anliggender, frihed og sikkerhed, Franco Frattini, har det også svært med forslaget.

Det vil være et dårligt signal at sende at sige: bare kom, vi redder jer og fordeler jer mellem os, siger hans talsmand, Frisco Rosham Abbing.

Det nærmeste, ministrene kom på en løsning i Bruxelles, var at lade en gruppe EU-eksperter se nærmere på problemet. Maltas indenrigsminister Borg konstaterede efter mødet, at de fleste lande var tavse over for vores forslag.

Kim Kjær fra Institut for Menneskerettigheder peger på, at landene i princippet tilslutter sig en eller anden form for byrdefordeling, men at der indtil videre mere er tale om en officiel holdning end et reelt ønske om at hjælpe de sydeuropæiske lande.

Når det kommer til stykket, er der mange af medlemsstaterne, der simpelthen ikke ønsker at få disse mennesker ind i landet, siger han.

Flere menneskerettighedsgrupper har beskyldt EU for at sætte menneskers liv i fare ved at stramme sin grænsekontrol.

Forskelsbehandling og umenneskelig grænsekontrol tvinger desperate mennesker til at tage endnu større chancer for at undgå ekstrem fattigdom, forfølgelse og krig, siger den jesuitiske hjælpeorganisation, Jesuit Refugee Service, til det britiske nyhedsbureau Reuters.

Den stramme grænsekontrol betyder ifølge Kim Kjær også, at EU risikerer at svinger sin internationale forpligtelse til at hjælpe de mennesker, som er i reel livsfare på grund af politisk, religiøs eller lignende forfølgelse.

I sine bestræbelser på at afskære afrikanerne fra at nå grænsen lukker EU øjnene for, at nogle af disse mennesker er flygtninge og har krav på at få behandlet en asylansøgning. Selvom de fleste marokkanere sejler over Middelhavet for at slippe ud af en håbløs fattigdom, udelukker det ikke, at nogle af dem er reelle, forfulgte flygtninge. Her mangler EU en procedure for, hvordan man adskiller for eksempel politiske eller religiøse flygtninge fra fattigdomsflygtninge, siger han.

Uanset typen af flygtninge bør solidariteten efter EU-kommissær Franco Frattinis mening afbalanceres efter unionens økonomiske formåen.

På den ene side må vi dagligt vise verden, at vi tror på, at livet er helligt. På den anden side må vi også lade alle vide, at sådanne ulovlige handlinger vil blive bekæmpet, og at vi ikke kan vise ubegrænset imødekommenhed. Vores gæstfrihed må tilpasses til de krav, vores økonomier stiller for at beskytte selve meningen med ordet solidaritet velfærd, skriver han på sin hjemmeside.

upoulsen@kristeligt-dagblad.dk (mailto:upoulsen@kristeligt-dagblad.dk)

Andre læser lige nu

Dramaserie 19.11.2017 21:00

Af Karen Dyssel

"Herrens Veje" afsnit 9: Miraklernes tid er forbi

2 stjerner

August finder Gud kun for at miste ham igen i dette næstsidste afsnit af "Herrens Veje", forfulgt af trængsel og alarm

Spørg om livet 17.11.2017 00:00

Årelang utroskab tærer på selvværdet

Ellen har svært ved at finde troen på sig selv, efter årtier med svigt fra sin nu eksmand

20.11.2017 09:58

Fra Ritzau

Massemorderen Charles Manson er død efter 40 år bag tremmer

Blandt Manson-familiens ofre i 1969 var filminstruktøren Roman Polanskis højgravide kone, Sharon Tate.